

ბარანტია - თქვენი ფისი, ბატონო პრეზიდენტო!

დავით ჯაფარიძე

დოქტორი, საერთაშორისო საინჟინერო-ტექნიკური უნივერსიტეტის თანამშრომელი, "abkhazeti"-ს რედაქტორი

ბატონო პრეზიდენტო!

როგორც თქვენთვის ცნობილია, პრეზიდენტ შევარდნაძის მმართველობის წლებში ხელი მოეწერა რამდენიმე ხელშეკრულებას რუსეთთან, რომლებიც ეწინააღმდეგებოდნენ საქართველოს ეროვნულ ინტერესებს. ერთ-ერთი ასეთი ხელშეკრულება სოჭში გაფორმებული შეთანხმება, რომელიც ითვალისწინებს აფხაზეთში რკინიგზის ხაზის აღდგენასა და ამოქმედებას იძულებით გადაადგილებული პირების აფხაზეთში დაბრუნების პარალელურად.

სამწუხაროდ, გასული წლების განმავლობაში დევნილთა დაბრუნების საკითხი იმავე მდგომარეობაში დარჩა, როგორც იყო შეთანხმების ხელმოწერისას. სამაგიეროდ, სულ უფრო და უფრო ხშირად გვეხმის რკინიგზის ამოქმედების შესახებ.

რუსეთისთვის ამ სტრატეგიული მაგისტრალის აღდგენა, რომელიც ხელს შეუწყობს მის რეალურ სამხედრო გავლენას სამხრეთ კავკასიის რეგიონში, პრიორიტეტული მიზანი იყო იმ დროიდან, როდესაც განხორციელდა საქართველოს ნაწილის, აფხაზეთის ფაქტობრივი ანექსია. კერძოდ, ჯერ კიდევ 1990-იან წლებში რუსეთმა შემოიღო სამცხეში ქართველ მებრძოლთა წინააღმდეგ, რომელთა მიხედვით, მათ რუსეთში თავიანთი პროდუქციის შეტანა მხოლოდ რკინიგზის საშუალებით შეეძლოთ. ამის გამო, მიუხედავად საქართველოსა და რუსეთის შორის არსებული სახმელეთო საზღვრისა, საქართველო იძულებულია, თავისი უმნიშვნელოვანესი საქსპორტო პროდუქცია რუსეთს უკრანისა და ყაზახეთის გავლით მიანოლოს.

მოლაპარაკება რკინიგზის ამოქმედების შესახებ მით უფრო უცნაურად გამოიყურება აფხაზეთის მარიონეტული მთავრობის იმ განცხადებების ფონზე, რომელთა მიხედვით, აფხაზეთისათვის მიუღებელია ნებისმიერი დაბობა რკინიგზის ამოქმედების სანაცვლოდ. ჩვენი აზრით, ესეც კი სრულიად საკმარისია იმისათვის, რომ შეწყდეს ნებისმიერი მოლაპარაკება აფხაზეთში რკინიგზის აღდგენის და სარკინიგზო ტრანზიტული მიმოსვლის შესახებ.

ამკარაა, რომ დღევანდელ პირობებში სარკინიგზო მიმოსვლის აღდგენა აფხაზეთის გავლით მრავალი მიზეზის გამო ეწინააღმდეგება საქართველოს ეროვნული უსაფრთხოების ინტერესებს. მოვიყვანო რამდენიმე არგუმენტს.

- რკინიგზა საქართველოს იმ ტერიტორიის გავლით, რომელზეც არ ვრცელდება ან ნაწილობრივ ვრცელდება საქართველოს სუვერენიტეტი, დამამცირებელია არა მარტო ქართველების, არამედ აფხაზების ეროვნული ღირსებისთვისაც. ქართველები ვერ გამოიყენებენ მას თავისი ქვეყნის ფარგლებში თავისუფალი გადაადგილებისათვის, ხოლო აფხაზები არ გამოიყენებენ მას საქართველოს ფარგლებში მოძრაობისათვის.

- რკინიგზის ამოქმედება კონკურენტის შეუქმნის მნიშვნელოვან სატრანზიტო პროექტებს, რომლებიც გადის საქართველოს ტერიტორიაზე და რომლებშიც უაღრესად დაინტერესებული ვართ ჩვენც და ჩვენი მოკავშირეებიც. რუსეთი აუცილებელია გამოიყენებს თავის გათვალისწინებულ მიზნებს, რომ ნულამდე დაიყვანოს სხვა მონაწილეთა ძალისხმევა. საქართველოზე გამავალი ტრანზიტო აპკანდეცილება რუსეთზე გამავალ ტრანზიტს და გაწყვეტს ცენტრალური აზიის ქვეყნები მისი გავლენის სფეროდან. რუსეთის სამხედროებმა, თავის დროზე,

ყველაზე გულახდილად გამოხატეს თავიანთი პოზიცია, როდესაც მოუწოდებდნენ: "ჩვენ უნდა გავჩუხოთ აბრეშუმის მარშრუტზე რუსეთის კისერზე!" სანამ ამოქმედებოდეს სარკინიგზო ტოტი ჩრდილოეთიდან, აუცილებელია სრულყოფილი სარკინიგზო მიმოსვლის უზრუნველყოფა თურქეთთან და ევროპასთან საქართველოსა და თურქეთის სარკინიგზო ტოტების შეერთებით.

- მანამ, სანამ საქართველოს ტერიტორიაზე არიან დისლოცირებული სხვა სახელმწიფოს სამხედრო ბაზები, არ ვთვლით მიზანშეწონილად მათი ფუნქციონირების ხელშეწყობას ამ ბაზების დისლოცაციის ადგილამდე მიმავალი სარკინიგზო კომუნიკაციების აღდგენით. ჩვენს შემოთქმას ინვესტისაც, რომ სამხედრო შენაერთები საქართველოდან საკუთარ ტერიტორიაზე გაყვანის ნაცვლად, გადაადგილებიან სომხეთში. სატრანზიტო სარკინიგზო მიმოსვლა სომხეთთან, რომელიც ცალსახად არ იქნება საქართველოსთვის გამჭვირვალე, მისცემს რუსეთს საშუალებას, ელვისებურად ჩამოაყალიბოს სომხეთში მოიერიშე საჯარო დაჯგუფება, რომელიც რამდენიმე საათში შეიძლება იქნეს გადასრული თათლისის თუ ჯავახეთის მიდამოებში. ჩვენ ვთვლით, რომ აუცილებელია საჯაროდ გაუღერდეს საერთაშორისო სამხედრო ექს-

პერტებისა და საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს პასუხისმგებელ პირთა მოსაზრება ამ საკითხთან დაკავშირებით.

- იმ პირობებში, როდესაც ირანის ხელისუფლებაში მოსული არიან აშკარად ანტიამერიკული ძალები, ხოლო საქართველო და აშშ სტრატეგიული პარტნიორები არიან, არასასურველად მიგვაჩინა ირანის იმ სახელმწიფოებთან კომუნიკაციების ხელწყობა, საიდანაც მას შეეძლება არალეგალურად შემოიტანოს იარაღი, ბირთვული კომპონენტები და სხვა სტრატეგიული დანიშნულების ტვირთები. სამწუხაროდ, ჩვენ ვეჭვობთ, რომ საქართველო შეძლებს შესაბამისი კონტროლის განევას სათანადო ეფექტურობით, განსაკუთრებით, პოლიტიკური ზენოლის პირობებში.

- ბოლო დრომდე საქართველო დიდი ძალისხმევით ახერხებდა თავის არიდებას რუსეთ-ჩეჩნურ კონფლიქტში ჩათრევისაგან, მაგრამ რუსეთის სამხედრო ტვირთების მოძრაობამ ჩვენს ტერიტორიაზე შესაძლოა გამოიწვიოს ჩრდილოეთ კავკასიის დივერსიული ჯგუფების ამოქმედება საქართველოში. როგორ უცნაურადაც არ უნდა ჟღერდეს, ასეთი ვითარება ხელს აძლევს ამ კონფლიქტის ორივე მხარეს: ჩეჩნურ მხარეს ხელს აძლევს რუსეთის სამხედრო მანქანის ნებისმიერი მნიშვნელოვანი დანაკარგი, მით უმეტეს, რომ დივერსიული აქტები რკინიგზაზე არ მოითხოვს ცოცხალი ძალისა და სასრულებს დიდ მოზიზღვარსაც; რუსეთის მხარეს ასეთი აქტივები დასავლური პარტნიორების თვალში საქართველოს დისკრედიტაციის საშუალებას მისცემს. ასევე, მოხდება რუსეთის პრევიზიების ლეგიტიმაცია საქართველოს ტერიტორიაზე "ტერიორისტებთან ბრძოლის" თაობაზე.

- ბოლო დღეების მოვლენებმა გვაჩვენებს, რომ საქართველოში დღეისათვის არ არსებობს პოლიტიკური ძალთა სპექტრი, რომელსაც გააჩნია რაიმე პასუხისმგებლობის შეგრძნება. არ უნდა მოგვცდეს იმ ფაქტმა, რომ არც ერთი პარტია, რომელიც თავს ოპოზიციას უწოდებს, ჯერჯერობით, არ დაინტერესებულა აფხაზეთში სარკინიგზო მიმოსვლის აღდგენის საკითხით. ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში ხელისუფლებას თავს დაატყდება უბეჭი კრიტიკა ამ სახლის მხრიდან, მხოლოდ იმიტომ, რომ ხელისუფლების კრიტიკას ამ საკითხებში შეუძლება უკმაყოფილოთა დიდი მასების მოზიზღვარება. ამას გვაჩვენებს უამრავი სოციალური გამოკვლევა.

ნათელია, რომ ის ძალები, რომლებიც ლობობენ რკინიგზის პროექტს ლტოლვილთა დაბრუნების საკითხის გადაჭრის გარეშე, არც აპირებენ ამის განხილვას. ცხადია, აგრეთვე, რომ დევნილთა დაბრუნების შემთხვევაში, რკინიგზის საკითხი ავტომატურად გადაწყდებოდა.

მიგვაჩნია, რომ დაუშვებელია სამშობლოს სახელით ლტოლვილთა დაყოფა ორ კატეგორიად: დასაბრუნებელი ლტოლვილები - გალის რაიონის მოსახლეობა და ისინი, ვისაც არ დააბრუნებენ - აფხაზეთის სხვა რეგიონების მოსახლეობა: ტყვეარჩეი, ოჩამჩირე, გულირიფში, სოხუმი, ახალი ათონი, გუდაუთა, ბიჭვინთა, ვაგრა. უპირველეს ყოვლისა, ეს უსამართლობაა, ვინაიდან სამშობლო ერთნაირად უნდა იბრძოდეს ყველა თავისი მოქალაქის უფლებების დაცვადად. მეორე კი ის არის, რომ აფხაზეთის დანარჩენი რეგიონებიდან განდევნილი მოსახლეობა ხელისუფლების ასეთ მიდგომას ცალსახად აღიქვამს, როგორც ლაღატს. მსაგავს მიდგომას უკვე ჰქონდა ადგილი, როდესაც შევარდნაძის მთავრობა ცდილობდა ლტოლვილების დაყოფას კატეგორიებად: ისინი, ვინც იბრძოდნენ სეპარატისტებისა და რუსეთის წინააღმდეგ, არ ექვემდებარებოდნენ თავიანთ სახლებში დაბრუნებას, ხოლო მათ, ვინც საბრძოლო ოპერაციებში მონაწილეობას არ ლეზულობდნენ - შეეძლოთ დაბრუნებულიყვნენ.

ბატონო პრეზიდენტო, გთხოვთ გაითვალისწინოთ ეს მოსაზრებები გადაწყვეტილების მიღებისას აფხაზეთში სარკინიგზო მიმოსვლის აღდგენის შესახებ. ჩვენ სრულიად ვუჭერთ მხარს თქვენს რეფორმების პოლიტიკას კორუფციასთან ბრძოლაში, ეკონომიკის განვითარებაში, ჯარის მშენებლობაში, დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობაში. ამავე დროს, ჩვენ სერიოზულად გვაწუხებს სახელმწიფოს უსაფრთხოების საკითხი, რომლის უზრუნველყოფის გარეშე ნებისმიერი რეფორმის გატარებას აზრი ეკარგება.

სამწუხაროდ, ბოლო დღეების მოვლენების შემდეგ საქართველოში თქვენს გარდა აღარ დარჩა არც ერთი პოლიტიკოსი, ვისაც ენდობა მოსახლეობის უმრავლესობა. ეს განსაკუთრებით ეხება აფხაზეთიდან დევნილ ხალხს. მათთვის თქვენ ბრძანდებით ერთადერთი პოლიტიკოსი, რომლისაც მათ სჯერათ. ერთადერთი გარანტია კი არის თქვენი ფიცია, დადებული დავით აღმაშენებლის საფლაკზე.